

Maria Zeylandowa, Aleksandra Lipińska, Krystyna Lutowa

Ląd, gm. Lądek, woj. konińskie

Informator Archeologiczny : badania 15, 184-185

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

wej ceramiki szklwionej. Odkryto także fragment cegły romańskiej, glinianego detalu budowlanego.

Powyższe przedstawione odkrycia sugerują, iż natrafiono tu na zaplecze nowego ośrodka /? / szklarskiego związanego z wytwarzaniem niektórych elementów architektonicznych wystroju niezidentyfikowanej jeszcze budowli. Odmienność tego ośrodka w zakresie technologii i morfologii niektórych okazów tu wyrabianych od wytworów odkrytych dawniej na stanowisku 4 potwierdza postawioną hipotezę.

W celu poznania relacji pomiędzy poszczególnymi członami ośrodka kruszwickiego grodu i podgrodzia, założono na północnym skraju Wzgórza Zamkowego nowy wykop /nr VI/. Natrafiono tu w górnej partii na kamienny mur obwodowy zamku kazimierzowskiego z 2 połowy XIV w. Stwierdzono duże odchylenie jego biegu od linii zachowanych relikwów stykających się z Mysią Wieżą. Może tu sugerować istnienie w pobliżu nieznannej dotąd baszty zamkowej.

W trakcie eksploracji w wykopie VI pod warstwami niwelacyjnymi, pochodzącymi z czasu budowy muru kamiennego, natrafiono na warstwę gliny /20-30 cm/, stanowiącą ukośne wylepienie północnego stoku Wzgórza. Pod nią zalegały poziomy osadnicze datowane od IX po 2 połowę XIII w. oraz na okres halszacki.

Nie stwierdzono natomiast występowania hipotetycznego wału mającego oddzielać gród od podgrodzia. Może to świadczyć, iż wczesnomiejskie centrum kruszwickie było jednoczłonowe.

Wśród zabytków ruchomych wydobytych z warstw tej partii Wzgórza na uwagę zasługują liczne przedmioty brązowe, m. in. moneta, nożyce żelazne, szklwione płytki posadzkowe i ścienne oraz fragmenty ostrza kosa /? / z 2 połowy XIII w. - początków XIV w.

Materiały przechowywane są w ZAW IHKM PAN w Poznaniu.

Badania będą kontynuowane.

LĄD, gm. Łądek
woj. konińskie

Muzeum Archeologiczne
w Poznaniu

Badania prowadziły mgr mgr Maria Zeylandowa,
Aleksandra Lipińska, Krystyna Lutowa. Finansowało
Muzeum Archeologiczne w Poznaniu. Szesnasty
sezon badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne
/VIII-XIII w. /.

Poszerzono zapoczątkowany w 1979 r. przekop po linii P-P /ar
391-411/, przez południową, nisko położoną część grodziska, który stwier-

dził istnienie tam podgrodzia X-wiecznego oraz osadnictwa późniejszego /XI-XII w. /. Na głębokości 40 cm odsłonięto dużą, nieregularną płaszczynę kamieni. Są to drobne kamyki, wśród których spotyka się kawałki piaskowca. Funkcja tego skupiska jest na razie niewyjaśniona. Powyżej i poniżej odkryto szereg zabytków, m.in. noże żelazne, gwoździe, przęśliki.

Ponadto w oparciu o wyniki badań elektrooporowych przeprowadzono rów sondażowy w górnej części grodziska /na arach 151, 171/. Mimo odkrycia w czasie wieloletnich badań w tej części grodziska cmentarzyska szkieletowego oraz elementów stanowiących destrukty kościoła nie udało się natrafić na pozostałości samego kościoła.

Przeprowadzone badania elektrooporowe wytyczyły teren, na którym zalegać miały pozostałości budowli kamiennej.

Okazało się, że rów sondażowy nie potwierdził istnienia w tym miejscu śladów budowli kamiennej. Przeciął on częściowo wał grodu /plemiennego/ znany już z innych wykopów. W wał wkopane są późniejsze jamy.

Wykop ów wykazał, że badania elektrooporowe są /może/ wiarygodne jeżeli chodzi o strukturę fizyczną badanych warstw, ale wniosków archeologicznych bez sprawdzenia wyników metodami archeologicznymi, wyciągnąć z nich nie można.

LUBIN
woj. leszczyńskie
Stanowisko 1

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury
Materialnej
Zakład Archeologii Wielkopolski

Badania prowadzili doc. dr hab. Zofia Kurnatowska -
i doc. dr hab. Stanisław Kurnatowski. Finansował
WKZ w Lesznie. Czwarty sezon badań. Zespół
architektoniczno-osadniczy klasztoru benedyktynow.

Prace prowadzono po południowej i północnej stronie kościoła /sektory I i V oraz III, IV i VI/. Cele badawcze - wyjaśnienie formy przestrzennej pierwszego kościoła romańskiego w Lubiniu, realizowano nadal jedynie na zewnątrz istniejącego budynku kościoła klasztornego.

Poza dalszymi fragmentami absydy i części murów południowej partii pierwszego kościoła romańskiego, natrafiono w sektorze VI na fragment kamiennego fundamentu najprawdopodobniej północnego muru tego kościoła. Można go zatem rekonstruować jako dużą trzynawową budowlę. Otwartą pozostaje kwestia zachodnich partii budowli, bowiem w wykopach usytuowanych w tej części obiektu, jak dotąd nie natrafiono na wyraźniejsze pozostałości architektoniczne.